

### “ਯਾਦ, ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਰੇਖਾਵਾਂ”

ਅੱਜ ਸੂਰ ਸਨੇਹੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਹਨ। ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਸਮਾਣ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਸਰਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਿੰਨ ਲਕੀਰਾਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਮੱਥਾ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਤਿਲਕ ਵਾਂਗੂੰ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਲਕੀਰਾਂ ਕਿਸ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹਨ? ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿਲਕ ਦਵਾਰਾ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਲਕੀਰ। ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਰੇਖਾ ਜਾਂ ਲਕੀਰ। ਤੀਸਰੀ ਹੈ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ ਲਕੀਰ। ਤਿੰਨੋਂ ਲਕੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਦੀ ਲਕੀਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਚਮਕ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਲਕੀਰ ਜਾਂ ਰੇਖਾ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਇੱਕ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਦੂਜੀ ਗੱਲ ਸਦਾ ਅਟੁੱਟ ਰਹੀ ਹੈ? ਸਦਾ ਸਿੱਧੀ ਲਕੀਰ ਮਤਲਬ ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੂਰ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਲਗਨ ਸਦਾ ਤੋਂ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜਨ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੋ? ਡਾਇਰੈਕਟ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਹਨ ਸਿੱਧੀ ਲਕੀਰ ਵਾਲੇ, ਦੂਜੇ ਹਨ ਵਿਚੋਂ - ਵਿਚੋਂ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਟੇਡੀ ਲਕੀਰ ਵਾਲੇ। ਇਹ ਹਨ ਯਾਦ ਦੀ ਲਕੀਰ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ।

ਦੂਸਰੀ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਲਕੀਰ ਜਾਂ ਰੇਖਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਇੱਕ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਕੀਰ ਆਦਿ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਿੱਧੀ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਸ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ; ਕਦੇ ਸਹਿਜ, ਕਦੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਅਪਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਕੀਰ ਸਦਾ ਸਿੱਧੀ ਅਤੇ ਚਮਕਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ। ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਰੂਪ ਹੈ - ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ ਬਣਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ ਮਤਲਬ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਆਚਰਣ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ, ਜਿਸਨੂੰ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਾਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਬਾਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ ਪਰ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ। ਬ੍ਰਾਹਮਚਰਿਆ ਦਾ ਵਰਤ ਸਦਾ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ ਤੱਕ ਹੋਵੇ। ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਅਰੱਥ ਹੈ - ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕੰਮਪੇਨੀਅਣ (ਸਾਥੀ) ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਹਿਣਾ। ਕੰਮਪੇਨੀਅਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ? 'ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ' - ਇਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਪਰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰਹੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ। ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਕੰਪਨੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਮਰਿਯਾਦਾ, ਉਹ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਇਹ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ - ਇਹ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲਣਾ ਹੈ। ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿਸ ਦਾ? ਬਾਪ ਦਾ। ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦਾ? ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ ਪਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਬੀਜ ਨਾ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਕੰਪਨੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਚੋਂ - ਵਿਚੋਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋ ਗਈ। ਉਥੇ ਮਾਇਆ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸਲਈ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ, ਸਨੇਹ ਲੈਂਦੇ - ਦਿੰਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੁੱਲੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ। ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਨਾ।

ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਵਿੱਚ - ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੰਮਪੇਨੀਅਣ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ - ਇਹ ਵੀ ਸੰਕਲਪ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਹੈ ਪਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਸ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਮਪਨੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਾਪ ਭੁੱਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਧੋਖਾ ਮਿਲਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਕਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰੀ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦੀ ਆਦਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਾਪ ਪਿੱਛੋਂ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ, ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕਤ ਪਹਿਲੇ ਸਾਕਾਰ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਯਾਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਨੰਬਰ ਬਾਪ ਹੋ ਗਿਆ। ਜੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਰੱਖਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪਦਵੀ ਕੀ ਮਿਲੇਗੀ? ਨੰਬਰ ਵਨ ਜਾਂ ਟੂ? ਸਿਰਫ ਸਹਿਯੋਗ ਲੈਣਾ, ਸਨੇਹੀ ਰਹਿਣਾ ਉਹ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਹਾਰਾ ਬਣਾਉਣਾ ਵੱਖ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੀ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਨਣਾ ਪਵੇ। ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹੀ ਬਣਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਨਿਆਰੇ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਡਰਦੇ ਹਨ ਨਾਮਾਲੂਮ ਫੱਸ ਜਾਣ, ਇਸ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣਾ, ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਨਹੀਂ। 21 ਜਨਮ ਵੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਡਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ, ਨਿਆਰੇ

ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਮ - ਸੰਨਿਆਸੀ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਕਰਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਹੀਂ। ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਸਨੇਹੀ ਬਣਨਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੋਵੇ, ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਥ ਜਾਂ ਗੁਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ।

ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਵਰਦਾਨ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵਰਦਾਨ - 'ਪਵਿੱਤਰ ਭਵ, ਯੋਗੀ ਭਵ' ਦਾ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ - ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਹੋ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੈ। ਜਨਮ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ - ਮੇਰੇ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਸੰਸਕਾਰ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਦਾ ਸੰਸਕਾਰ ਹੈ ਹੀ 'ਯੋਗੀ ਭਵ, ਪਵਿੱਤਰ ਭਵ'। ਵਰਦਾਨ ਵੀ ਹੈ ਆਪਣਾ ਸੰਸਕਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਇੱਕ - ਕੰਮਪੇਨੀਅਨ, ਦੂਜੀ - ਕੰਪਨੀ, ਇਸਲਈ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦਰਸੀ ਬਾਪ ਸਭ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਕੰਮਪੇਨੀਅਨ ਵੀ ਵਧੀਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਵੀ ਵਧੀਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਬਲ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇਂ ਚਾਹੀਦੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਕੰਮਪੇਨੀਅਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਲਿਆ, ਸੁਹਾਗੀਨ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਕੰਮਪੇਨੀਅਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਨਾ? ਕੰਮਪੇਨੀਅਨ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹੋ? ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਿਜੀ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ, ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕੀਰ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਰੇਖਾ ਵਾਲੇ। ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪੱਕਾ ਹੈ ਨਾ?

ਤੀਸਰੀ ਲਕੀਰ ਹੈ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ। ਇਹ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦੀ ਲਕੀਰ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਹੈ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸੇਵਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਿਘਨਾਂ ਦਾ ਪੇਪਰ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਆਉਣਾ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਆਉਣੇ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਘਨ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਘਨ ਨਾ ਸਮਝੋ, ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ - ਇਸ ਭਾਵ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਉੱਨਤੀ ਦੀ ਸੀੜੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਮਤਲਬ ਸੰਗਠਨ ਦਾ, ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਆ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰਵ ਦੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਵਿੱਤੀ ਨਾਲ ਵੇਖੋ ਤਾਂ ਸਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਅਨੁਭਵ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਨੂੰ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਵਿੱਘਣਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੋ, ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਮਝੋ। ਜੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਿੱਤਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਘਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਾਕੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਅੱਜਕਲ ਦੇ ਜੋ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਡਾਕਟਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ( ਵਿਆਮ ) ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਐਕਸਰਸਾਈਜ਼ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਦਰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਦਰਦ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਲਈ ਬੇਦਰਦ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਚਿੱਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹੀ ਦਰਦ ਕਰ ਲਿੱਤਾ। ਪਰ ਇਸ ਦਰਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਦਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਭਾਵੇਂ ਵਿਘਨ ਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਘਨਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦੀ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ, ਅਚਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਉਹ ਹੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਲਕੀਰ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ, ਸਵੱਛ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਸਵੱਛ ਕਰਮ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਸਹਿਜ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੰਮ ਜੱਦ ਆਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵੀ ਸਵੱਛਤਾ ਦੇ ਬਜਾਏ ਜੇਕਰ ਬੀਤੀ ਹੋਈ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਉਸੇ ਵਿੱਤੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਵੱਛਤਾ ਨਾਲ ਸੰਪੂਰਨ ਸਫਲਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬੀਤੀ ਹੋਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀਆਂ ਆਦਿ ਸਭਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਹੈ ਸਵੱਛਤਾ। ਬੀਤੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਕਰਨਾ ਕੁਝ ਪਰਸੈਟੇਜ ਵਿਚ ਹਲਕਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਰ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਵੀ ਉਵੇਂ ਦਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਨਾ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪਰ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ? ਤੁਹਾਡੇ ਕਮਜ਼ੋਰ, ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਨੇ ਇਹ ਵਿਅਰਥ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਣਾਈ, ਇਸਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਕ ਵਿਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿਮਾਨ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁੱਧ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਸੁੱਧ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਕਲਪ, ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਾਵਰਫੁੱਲ (ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ) ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਰਥ ਸੰਕਲਪ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਖਤਮ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰੇਗਾ। ਸਮਝੋ? ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਸਵੱਛਤਾ ਮਤਲਬ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਲਕੀਰਾਂ ਚਮਕਦੀ ਹੋਈ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ।

ਸੇਵਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੀ ਅਤੇ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਹੈ - ਨਿਸਵਾਰਥ, ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਪ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਸੰਗਠਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਗੱਲਾਂ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ, ਸਾਧਨ - ਇਹ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਗੱਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਵੀ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਾਧਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਆਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਇੱਕਰਸ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਰਹੋ। ਕਦੀ ਵੀ ਅਨੇਕਤਾ ਵਿਚ ਮੁੰਡੇ ਨਹੀਂ - ਹੁਣ ਕਿ ਕਰੀਏ, ਬਹੁਤ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਸ ਦਾ ਮੰਨੀਏ, ਕਿਸ ਦਾ ਨਾ ਮੰਨੀਏ? ਜੇਕਰ ਨਿਸਵਾਰਥ, ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਭਾਵ ਨਾਲ ਨਿਰਣੈ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਯਾਦ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਧਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਵੀ ਸਨੇਹ, ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਭਾਵ ਵਿੱਚ ਵਧਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਸਮਝਾ?

ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ - ਵੱਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਵੀ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਸੰਪੰਨ ਹੋਏ, ਸਫਲ ਹੋਏ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲਗਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਚੰਗਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਮੁਹੱਬਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਫਲ ਵਿਖਾਇਆ। ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਵਾਹ ਬੱਚੇ! ਵਾਹ! ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਛੋਟੇ ਸਥਾਨ ਹਨ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਸਥਾਨ ਹਨ, ਪਰ ਛੋਟੇ ਸਥਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਇਸਲਈ, ਸਰਵ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਚੰਗੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਚੰਗੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਮੇਂ ਵੀ ਖੂਬ ਲਗਾਇਆ, ਸੰਕਲਪ ਵੀ ਖੂਬ ਲਗਾਏ, ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਨਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਲਗਾਈ, ਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਲਗਾਈ, ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਲਗਾਈ। ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਆਹੁਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਯਗਿਆ ਦੇਨਾਂ ਪਾਸੇ (ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼) ਸਫਲ ਹੋਇਆ। ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਰਿਹਾ। ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ - ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ। ਚਾਹੇ ਮਲਟੀ ਮਿਲਿਯਨ ਪੀਸ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਗੋਲਡਨ ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ - ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਕੰਮ ਸੋਹਣੇ ਰਹੇ। ਜਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਵਿਧੀ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਕਿਧਰੇ-ਕਿਧਰੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਵੈਲਯੁ ਵਧਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰਦਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵੇਲਯੁ ਨੂੰ ਵੱਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਗਿਆਸਾ ਪੈਂਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੇਖੀਏ ਕੀ ਹੈ, ਪਰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਹੀ ਪਰਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਬਣ ਜਾਏਗਾ। ਹੁਣ ਧਰਨੀ ਬਣਾ ਲਿੱਤੀ। ਧਰਨੀ ਵਿਚ ਜੱਦ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅੰਦਰ ਛਿਪਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਅੰਦਰ ਲੂਕਾਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਫਲ ਜਾਂ ਦਰੱਖਤ ਗੁਪਤ ਬੀਜ ਦਾ ਹੀ ਸਵਰੂਪ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਬ੍ਰਿਖ ਬਾਹਰ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਜਾਏਗਾ।

ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਨੱਚ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ? ਵਾਹ ਬਾਬਾ! ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਵਾਹ ਸੇਵਾ! ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ। ਸਮਾਚਾਰ ਤਾਂ ਸਭ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੇ ਸੁਣ ਲਿਆ। ਇਸ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਜੇ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਨਾਲ ਵਰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਈ, ਇਹ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਹੋਣ ਜਾਂ ਫੈਲਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਵੀ ਜੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰੋ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਲਹਿਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਭ ਵਿਚ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਰੂਹਾਨੀ ਰੇਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਰੀਸ ਨਹੀਂ) ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਈਏ। ਤਾਂ ਇਸ ਉਮੰਗ ਨਾਲ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਨਾਮ ਬੁਲੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦਾ ਬਣਾਓ ਪਰ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਸਾਰਾ ਵਰ੍ਹਾ ਇੱਕ ਹੀ ਰੂਪ - ਰੇਖਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਤਰਫ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਵੇਖ ਉਮੰਗ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਵਧਦੇ ਚੱਲੋ। ਪਹਿਲੇ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਏਰੀਆ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਗਠਨ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵੱਡੇ ਸੰਗਠਨ ਦੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਪਰ ਹਰ ਸੈਂਟਰ ਜਾਂ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਮਿਲ ਕੇ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਸੰਗਠਨ ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਸਨੇਹ ਮਿਲਣ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਜੇਨ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਸੰਗਠਨ ਕਰੋ, ਫਿਰ ਮਧੁਬਨ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸੰਗਠਨ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਵੀ ਆਉਣਗੇ। ਪਰ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇੱਕ ਹੀ ਟਾਪਿਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਰਗ ਦੇ ਹੋਣ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਟਾਪਿਕਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋ - ਚਾਰ ਵਰਗ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਟਾਪਿਕ ਵੱਡਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋ - ਤਿੰਨ ਵਰਗ ਦੇ ਵੀ ਉਸੇ ਟਾਪਿਕ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਸੱਤਾ, ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਇੰਸ ਦੀ ਸੱਤਾ - ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਸੈਮਪਲਸ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ।

ਸ੍ਰਵ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਇੱਕਰਸ, ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਅਨੁਭਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਸਨੇਹੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ

ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

**ਵਰਦਾਨ:-** ਕੰਬਇੰਡ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਅਭੁੱਲ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ  
ਜੇ ਬੱਚੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮਬਾਇੰਡ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਭਵ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਆਪੇ  
ਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿਲਣ ਮੇਲਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾ ਵੀ  
ਭੁਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ ਪਰ ਉਹ ਅਭੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਭੁੱਲ ਬੱਚੇ ਜੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ  
ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਆਪੇ ਯਾਦ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਨਾਖੁਨ ਨੂੰ ਵੀ  
ਮਾਇਆ ਹਿਲਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

**ਸਲੋਗਨ:-** ਕਾਰਨ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਦਾ ਨਿਵਾਰਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੁਆਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

\*\*\*\*\*